

De installatie “Mapping the city (proposal #1)” van Ante Timmermans, thematiseert met verschillende beelden een mogelijke visie op het stedelijk landschap.

Een tekening van een ongeschonden landschap transformeert zichzelf tot een beeld van een anonieme grootstad op de lichtbak van de overheadprojector.

De episcoop maakt de relatie tussen beide beelden en hun transformatie zichtbaar. De projectie toont dus een denkbeeldig landschap.

Ante Timmermans gebruikt allerhande projectoren om zijn getekende denkbeelden zichtbaar te maken. Hierbij accentueert hij zowel de projectie doormiddel van het apparaat zelf als zijn eigen zienswijze op het landschap.

Zijn getekende landschappen worden zoals in een schetsboek, snel ontworpen en bestaan bij de gratie van de projectie. Ze zijn nooit definitief.

Ante Timmermans hanteert een reflecterende manier van werken waarbij een tekening, een notitie bijna, een parafrase of een humoristisch commentaar op het landschap wordt.

Om het tijdelijke en fragiele karakter van hun verschijning te onderlijnen, worden ze soms ook op de muur getekend, geprojecteerd of in projectielicht gepresenteerd als tijdelijke momenten binnen een reflectie over de menselijke ingrepen in het landschap.

Door vanuit een klein schetsboek over te gaan naar monumentale formaten, evolueert Ante Timmermans van het detail naar het panoramische, van het soms karikaturale naar een eerder kritische voorstelling over het landschap en de stad.

In een enorme schaalvergroting van het hedendaagse bebouwde landschap, demonstreert hij een ironische kritiek. Timmermans' stedelijke landschappen zijn disproportionele constructies en opeenstapelingen van abstracte en architecturale vormen die het natuurlijke landschap beheersen en vervangen.

Het zijn denkbeeldige constructies waarin de afwezigheid van de mens beklemtoond wordt en zijn aanwezigheid enkel aangegeven wordt door de megalomane architectuur op en van de tekening, die het ongeschonden landschap vervangt door een puur stedelijke structuur.

In het projectielicht van zijn installatie zijn ze zowel een kritische, maar vooral een poëtische reflectie over het landschap.

Marc Schepers
2006